

از گوشه و کنار

رئیس سازمان حفاظت محیط زیست:

به جای سیل به بی تدبیری خودمان معترض باشیم

رئیس سازمان حفاظت محیط زیست با اشاره به وقوع سیلاب در کشور گفت: مجلس در قانون بودجه ۹۴ تصویب کرده بود حریم رودخانه‌هایی را که آب جاری ندارند به مردم بفروشدند که خوشبختانه دولت از این قانون تمدد کرد. ما مانده به سیل معترض باشیم باید به بی تدبیری خودمان معترض باشیم. عیسی کلانتری گفت: در برخی موارد منتظر هستیم مردم به ما مراجعه کنند اما اگر سازمان یا نهادهای در حوزه زیست محیطی وظایف خود را به درستی انجام ندادند ما به عنوان نهاد ناظر وظیفه داریم به او تذکر بدهیم تا شاهد سیل‌هایی هم چون آق‌قلانباشیم این ما هستیم که از حقوق زیست محیطی و شهروندی مردم باید دفاع کنیم اما در برخی از موارد حداقل از بود فلسفی محیط زیست مردم هم دفاع نکردیم. کلانتری با اشاره به بارش‌های پایان سال گذشته اظهار کرد: در پایان سال ۹۷ بارش‌های متعددی رخ داد. طبق برآوردهای انجام شده برای یک مترمکعب آب حدود ۵۳ سنت هزینه باید کرد اما خداوند این را در بهار به ملت ما هدیه داده است. رئیس سازمان حفاظت محیط زیست با بیان این که تولیدی که آینده ملت را به خطر می‌اندازد زشتی ندارد، گفت: ما باید کشور را از بعد محیط زیست حفظ کنیم. حق نداریم محیط زیست را تخریب کنیم اما حق هم نداریم جلوی توسعه را بگیریم.

خبر خوش ابتکار برای زنان زندانی

معاون امور زنان و خانواده ریاست جمهوری از رایزنی با قوه قضائیه خبر داد تا زنان زندانی که امکان گرفتن رای باز و دستبند الکترونیک دارند بتوانند در کنار خانواده‌های خود باشند. مصوبه ابتکار درباره اقدامات معاونت زنان و خانواده ریاست جمهوری در سال ۹۷ گفت: تصمیم معاونت در سال ۹۷ بر این مبنای بود که فعالیت‌هایی که معاونت زنان از سال‌های قبل و خانم مولاردی پایه‌ریزی کردند ادامه یابد و به هیچ عنوان تلاش‌ها و زحمات گذشتگان نادیده گرفته نشود؛ از ابتدا کار جدیدی شروع نشود؛ لذا بعد از ارزیابی‌ها، سعی شد طرح‌های موفق که به خوبی اجرا شده بود ادامه یابد و خط مشی‌های جدیدی را که باید تعریف شود را شرح و براساس آن حرکت کنیم. شاید مهم‌ترین ویژگی حرکت مادر حوزه زنان در سال ۹۷ «حرکت برنامه‌ای» بود؛ به گونه‌ای که در اواخر سال ۹۶ موضوع زنان به ستاد ملی زن و خانواده برده شد. وی افزود: به عنوان نمونه چند هفته گذشته سند وضعیت زنان استان کرمانشاه نهایی شد و در شورای برنامه‌ریزی این استان، برنامه‌ها رتقاء وضعیت زنان و خانواده به تصویب رسید، لذا برای اولین بار برای هر استانی، با اقتضائات، ویژگی‌ها و شرایط خاص آن استان برنامه‌ای تدوین شده است.

وزیر کشور:

هیچ دغدغه امنیتی و اجتماعی در مناطق سیل زده وجود ندارد

وزیر کشور گفت: بحثی که در برخی شبکه‌ها و فضاهای مجازی نقل شده است نه تنها بی‌اساس است بلکه هیچ مشکلی در رابطه با همکاری مردم نیست و هیچ دغدغه‌ای برای مردم در حوزه مردمی امنیتی و اجتماعی وجود ندارد. رحمانی فضلی افزود: الحمدلله با مدیریت که تا کنون صورت گرفته و کمک همه مردم و مسئولان مدیریت بحران اعم از نظامیان و غیر نظامیان شهرهای عمده در دست آزادگان و اهواز از نفوذ سیلاب مسدود مانده است. وی افزود: آمادگی، کمک‌رسانی، تغذیه و اسکان اتفاقی می‌افتد و در حال حاضر حدود ۱۰۰ هزار اسکان را آماده کردیم و تقریباً مردم در حال استفاده است و در بخش تغذیه با مشکلی مواجه نیستیم هم‌چنین امکانات و ماشین آلات دستگاه‌های مورد نیاز نیز از استان‌های مختلف تقاضای می‌شود و منتقل می‌شود.

نوع‌نوع

ضرورت پیشگیری و کنترل بیماری‌های پوستی و انگلی در مناطق سیل زده

آن چه پس از سیل می‌آید، ترسناک‌تر است

مشاور معاون بهداشت وزارت بهداشت در مدیریت کاهش خطر بلا بابر کنترل بیماری‌های واگیر در اردوگاه‌های هموطنان سیل زده تأکید کرده است. محمداسماعیل مطلق می‌گوید در هنگام وقوع بلا بای طبیعی مثل سیل، زلزله و آتش‌سوزی که انسان‌های بسیاری مجبور به سکونت در اردوگاه‌ها و پرچادرهای می‌شوند، مراقبت از بیماری‌های واگیر که ظرفیت‌آپدیدی شدن را دارند، اهمیت ویژه‌ای پیدا می‌کند. وبا، اسهال خونی (شیگلایی و آمیبی)، هپاتیت‌های A و E، تیفوئید، مالاریا، مننژیت، سرخک، لپتوسپیروز، عفونت‌های حاد تنفسی و شبه آنفلوآنزا، بیماری‌های واگیر هستند که در این راستا قرار می‌گیرند و مراقبت‌سندرومیک از این بیماری‌ها که مشمول قوانین بین‌المللی یا IHR نیز هستند در شرایط اضطراری راهکار مناسبی است که به تیم بهداشتی امکان واکنش سریع در پیشگیری و مهار طغیان‌ها را می‌دهد.

آذر فخری

مادر بی‌سیل و بران‌گران ایم، دچار اضطراب و ناامنی شده‌ایم و پرت شده‌ایم به اندوه، به نومی، و باور سراب‌گون این که هرگز هیچ چیز درست نخواهد شد. چون تجربه سال‌های اخیر در فجاج و بلاهای آسمانی چیزی جز این را ثابت نکرده است.

از میزان مصیبت آدم‌ها بکاهیم. در زمانه‌ای که سر می‌بریم که برافروختن چلچراغ از عهده اکثر ما خارج است اما حتماً می‌توانیم شععی روشن کنیم.

سیل و بی‌آمدهای جسمی

پس از وقوع سیل احتمال شیوع بیماری‌های حاد عفونی مانند عفونت‌های رودهای، انگلی و وبا زیاد می‌شود. در این شرایط باید آب آشامیدنی سالم در اختیار مردم آسیب‌دیده قرار بگیرد. این‌ها را مسعود مردانی، استاد دانشگاه شهید بهشتی و فوق تخصص بیماری‌های عفونی می‌گوید و اضافه می‌کند که خوشبختانه کشورهای اروپایی چند دستگاه تصفیه آب به سیل‌زدگان اهدا کردند که در این شرایط می‌تواند بسیار مفید باشد. اما البته با توجه به وسعت مناطق سیل‌زده و دورافتاده بودن بسیاری از این مناطق، بعید به نظر می‌رسد این چند دستگاه کفاف بیشتر آسیب‌دیدگان را بدهد. پس مردانی توصیه می‌کند افراد در آن مناطق آب را پیش از مصرف بجوشانند، اما در کجا و با کدام وسایل. یعنی وضعیت طوری است که شما انگشت روی هر توصیه و پیشنهادی بگذارید اولین پرسشی که افراد آسیب‌دیده مطرح می‌کنند این است که چگونه و با کدام وسیله

گرم کنند؟ در حالی که اغلب شهرها و خانه همراه با هر چه در خود داشته‌اند در زیر لایه‌هایی از گل مدفون شده‌اند.

درست است، دولت توسط خبرگزاری‌های رسمی اعلام می‌کند که یا آب شرب به لوله‌ها بازگشته یا جریان گازرسانی برقرار شده، ولی عملاً مردم بحران‌زده چنین اخباری را تأیید نمی‌کنند و یا امکان و وسیله استفاده از آب و گاز لوله‌کشی ندارند چون اصلاً خانه و کاشانه‌ای برای شان باقی نمانده است.

مسئله مهم دیگر عدم امکان دسترسی این افراد به سرویس‌های بهداشتی است. مردانی چنین توضیح می‌دهد: «پس از وقوع بلا بای طبیعی بسیاری از زیرساخت‌ها از بین می‌رود و ممکن است بسیاری از آسیب‌دیده‌ها به دستشویی استاندارد دسترسی نداشته باشند، حتی نتوانند پس از اجابت مزاج دست خود را با آب و صابون بشویند. در این شرایط آپدیدی‌های بیماری‌های رودهای مانند بیماری حصبه و شبه حصبه گزارش شده است که بیشتر آن‌ها به دلیل استفاده از آب لوله‌ای ایجاد می‌شود.»

هجوم جانوران به شهر

در این مدت اخباری شنیدیم و

بامهاجرت افراد بیمار از مناطق سیل زده به سمت شهرهای دیگر، انتقال بیماری از این طریق کل کشور را تهدید می‌کند. طبعاً در بیمار سیل زده با افراد مختلف در ارتباط خواهد بود و همین زمینه گسترش و آپدیدی بیماری می‌شود

ویدئوهایی دیدم از هجوم جانوران گاه خطرناک مانند مارهای سمی و نیز موش‌ها به شهرها و روستاها. گذشته از خطر جانورانی مثل مارهای سمی که می‌توانند به طرز

غافلگیرکننده‌ای موجب آسیب به افراد شوند، حضور موش در شهرها و روستاها با توجه به اجساد، رها شده دام‌ها در این مناطق می‌تواند موجب شیوع بیماری طاعون در این شهرها و روستاها شود. همین مسئله است که باید مسئولان را در تمام نهادها و بخصوص در وزارت بهداشت گوش به زنگ یک خطر بالقوه بکند. این که اگر وضعیت گل‌گرفتنی و رهاشدگی دام‌های تلف شده که توصیه هم شده مردم به آن‌ها نزدیک نشوند و آن‌ها را لمس نکنند، ممکن است منطقه وسیعی از کشور را درگیر خطرات و آسیب‌های جبران‌ناپذیری بکند. البته محمدمهدی گویا، رئیس مرکز مدیریت بیماری‌های واگیر وزارت بهداشت، گفته است آمادگی‌های لازم برای مقابله با خطر هر نوع احتمال شیوع بیماری در این مناطق وجود دارد و همکاران وی آماده هستند اگر آپدیدی یک بیماری در این مناطق ایجاد شد بلافاصله اقدامات لازم را انجام دهند. او می‌گوید پیشگیری‌های لازم در این مدت از سوی مراکز بهداشت و درمان در مناطق سیل‌زده انجام شده است. کنترل آب آشامیدنی برای ما بسیار اهمیت دارد و به دقت از سوی همکاران ما در سطح روستاها و شهرهایی که درگیر سیل بودند، انجام می‌شود. اما حقیقت چیزی دیگری می‌گوید.

خبرهای خوبی در راه نیست!

خبرهای رسمی و غیررسمی که در رابطه با شیوع برخی بیماری‌های مسری و حتی غیرمسری می‌رسد، تا حدود زیادی نگران‌کننده است. نگران‌کننده از چند جهت مهم؛ اول این که خود بیماری برای فرد آسیب دهنده‌ای که به کمترین امکانات دارویی و درمانی دسترسی ندارد، بسیار دردناک و آزاردهنده است و ممکن است برای همین فرد یک بیماری ساده، تبدیل به یک بیماری کشنده شود. مسئله دیگر مهاجرت افراد بیمار به سمت شهرهای دیگر و انتقال بیماری از این طریق است که کل کشور را تهدید می‌کند. طبیعی است که فرد بیمار برای نجات جان

دولت توسط خبرگزاری‌های رسمی اعلام می‌کند که یا آب شرب به لوله‌ها بازگشته یا جریان گازرسانی برقرار شده، ولی عملاً مردم بحران‌زده چنین اخباری را تأیید نمی‌کنند و یا امکان و وسیله استفاده از آب و گاز لوله‌کشی ندارند چون اصلاً خانه و کاشانه‌ای برایشان باقی نمانده است

خود تلاش می‌کند خود را به جایی برساند و در طی این مسیر با افراد مختلف از زن و مرد و پیر و جوان در ارتباط خواهد بود و همین زمینه گسترش و آپدیدی بیماری می‌شود. از موارد بیماری‌هایی که اخیراً بسیار شایع شده و در مورد آن زیاد صحبت می‌شود؛ بیماری‌های پوستی است. بیماری‌هایی که به دلیل عدم شرایط بهداشتی و تماس با گل‌ولای و آب آلوده، امکان ترمیم آن وجود ندارد مگر این که بیمار به منطقه و یا مکانی منتقل شود که امکان رسیدگی به ضایعه پوستی وجود داشته باشد. افرادی که در این حادثه به هر نحوی زخمی شده‌اند، آمادگی ابتلا به انواع بیماری‌های عفونی مرتبط با پوست و حتی خون هستند. چون زخم گذرگاه مناسبی است برای ورود انواع میکروب به بدن.

خبرهای در دناکی از شیوع بیماری‌های پوستی می‌رسد؛ بیمارهای پوستی که دیگر از حد قانقار یا گذشته‌اند و به آستانه بیماری‌های خطرناک‌تری رسیده‌اند. بیماری مانند «سندرم پای غوطه‌ور در آب» که هم افراد سیل‌زده و هم امدادرسانان را بشدت تهدید می‌کند.

سید مهدی طباطبایی، رئیس پژوهشکده زخم و ترمیم بافت جهاد دانشگاهی علوم پزشکی تهران در مورد «سندرم غوطه‌وری پا» می‌گوید: «این سندرم ناشی از قرار گرفتن طولانی مدت پا در آب سرد است و با علائمی مانند تورم، درد شدید، رنگ‌پریدگی در ناحیه پا و حتی زخم‌های پوستی خود را نشان می‌دهد.» توصیه طباطبایی این است که سیل‌زدگان و امدادرسانان از کفش‌های مناسبی که هم از ورود آب جلوگیری کند و هم مانع نفوذ سرمای آب به پوست است استفاده کنند. گیریم که امدادرسانان بتوانند به هر نحوی چنین وسایلی را برای خود تهیه کنند، اما این چنین امکاناتی در اختیار افراد سیل‌زده قرار می‌گیرد؟

هستند؛ آنها نیز مستحق برخورداری از حقوق اساسی و ابتدایی بشرند و شایسته احترامی هستند که تمام اعضای خانواده‌های بزرگ بشری باید از آن بهره‌مند باشند. بر اساس مطالب

ذکر شده و پژوهش‌های روانشناسی در زمینه آسیب‌شناسی کودکان و نوجوانان، این عزیزان در همه جوامع از حقوق متناسب با شرایط آن جامعه برخوردارند. این حقوق گاهی از اوقات به علت شرایط سنی و ناتوانی در وضعیت جسمانی در برخی جوامع و مناطق نادیده گرفته می‌شود که این مساله صدمات فراوانی را بر جسم و روان این عزیزان وارد می‌کند. بنابراین حفظ حقوق و مراقبت از شکوفه‌های زندگی در زمره یکی از مهمترین وظایف والدین، همچنین بزرگسالان است که برای تحقق این امر به عنوان یک اصل اساسی، نهادها و مراجع حقوقی و قضایی باید با وضع قوانینی جدید و همچنین تجدیدنظر در قوانین فعلی کشور در جهت حمایت از کودکان تصمیمات جدی را اتخاذ کنند. زیرا کودکان امروز آینده‌سازان فردا هستند؛ بنابراین

انسان‌ها حقوق برابر دارند؛ اما کودکان برابر ترند!

فاطمه ناصح، دکترای روانشناسی عمومی

کودکان به لحاظ شرایط جسمی و روحی در جوامع مختلف بشری جزو اقشار آسیب‌پذیر محسوب می‌شوند، بطوریکه آنان در بحران‌ها، جنگ‌ها و درگیری‌های خانوادگی نخستین قربانیان رویدادها و حوادث تنش‌زا هستند. بنابراین به دور از هر گونه تعصب و نژاد باید به حقوق آن توجه شود. دیدگاه روانشناسی معتقد است برخورداری از حقوق انسانی یکی از مهمترین نیازهای حیاتی کودکان به حساب می‌آید که اگر برآورده نشود ممکن است به سلامت جسمانی و روانی این خردسالان آسیب‌پذیر صدمات جدی وارد کند. از این رو با توجه به اینکه تک‌تک انسان‌ها

سزاوار بهره‌مندی از حقوقی یکسان و اساسی هستند که جزء لاینفک وجود آنهاست، کودکان نیز از این قاعده‌مستثنی نیستند. بنابراین کودکان و خردسالان هم‌چون بزرگسالان قابل احترام‌اند و باید حقوق آنان هم‌چون دیگر افراد بزرگسال جامعه مورد توجه قرار گیرد.

روانشناسان معتقدند کودک به دلیل نزدیکی بودن به مبداء فطرت و داشتن دلی پاک و همچنین مصون بودن از زشتی‌ها، از سرشتی سالم و بدور از آلودگی برای تربیت‌پذیری برخوردار است. بر این اساس تربیت صحیح و مناسب، فراهم آوردن شرایط لازم برای رشد و پرورش توانمندی‌های بالقوه، رفع نیازهای اولیه و اساسی، و همچنین انس و مهریابی با کودک می‌تواند بستر مناسب را برای شکوفایی استعدادهای وی فراهم سازد. بنابراین از آنجایی